

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Benedicti Papae IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

CONCILIVM PAMPILONENSE, ANNO
CHRISTI
1034.
DE EPISCOPATV PAMPILONENSI ANTIQVÆ
fedi suæ restituendo, celebratum anno Domini MXXXII.
tempore Ioannis papæ XVIII.

NOTA.

Causa
Concilii.

^a *Concilium.*] Cum antiquis temporibus, teste Mariana rerum Hispanicarum scriptore, Pampilonenses sedem episcopalem ob barbarorum incursiones in monasterium Leirense, quod situm est in montibus Pyrenæis, transtulissent, atque vigore factæ translationis monachi eiusdem monasterii iam recens permisu pontificis Pampilonensium episcopum creassent, habitum est ista de causa hoc Concilium, actumque in eo ut antiqua sedes Pampilonensi episcopatu restitueretur: idque post obitum eius, qui tunc erat Pampilonensis episcopus, tempore successoris fuit executioni mandatum.

Interfuerunt Concilio Pontius Ouetensis archiepiscopus, Gargas Anagari, Nunnus Alauæ, Arnulphus Ripagorsæ, Sancius Aragoniæ, hoc est Iaccæ, Iulianus Castellæ, hoc est Ancæ, episcopi. Vide Baronium anno 1032. num. 4.

VITA

BENEDICTI PAPÆ IX.

Benedictus
IX. quando
sedem in-
uaserit; &
quoto an-
no ætatis.

BENEDICTVS Alberici Tusculani comitis filius, duorum germanorum pontificum Benedicti & Ioannis prædecessorum nepos, circiter annum ætatis decimum, vel saltem, quod verius est, decimumoctauum, quo capax erat impudiciæ & luxuriæ, quæ ipsi a Petro Damiani ascribitur, tyrannide parentis Alberici intrusus est in sedem apostolicam sexto Idus Nouembres anno Christi 1033. tempore Conradi imperatoris. Hanc aliasve maculas sanctissimæ cathedræ Petri, in hoc, aliisve pluribus supra recensitis pontificibus illatas ecclesia non intulit, sed post diurnas reclamaciones & contradiciones (ut ait Petrus Damiani) cleri, & populi, patienter perpeffa sustinuit. Vnde quam impudenter quamque indifcrete nouatores hæretici suis calumniis ecclesiam his vulneribus a furibus & latronibus violenter sauciatam profcindant,

Redar-
guuntur
hæretici.

nemo non satis aperte intelligit. Et quamquam indignus sedem apostolicam per vim & tyrannidem detineret, tamen vniuersus orbis catholicus (quod mirandum est) eundem successorem Petri coluit, & pro Romano pontifice agnouit. Nam Hermannus Hamburgensis archiepiscopus, eiusve successores Bezelinus cognomento, Albrandus, & Adelbertus pallium petierunt, & impetrarunt.

Benedictus agnitus est pro pontifice.

Ex Adam Bremensi. Conrado imperatori ad compescendum Mediolanensem archiepiscopum, imperii perduellem, Cremonæ inter Missarum solennia coronam regni contulit. Simeonem anachoretam apud Treuiros inclusum instantia Popponis Treuirensis archiepiscopi in numerum sanctorum retulit. Cremona abeuntem comitatus est Conradus imperator, ad compescendam Pandulphi principis Capuani tyrannidem, & sacrilegam bonorum ecclesiasticorum inuasionem. Instantia Polonorum, auctore Longino, per legatos sedem apostolicam interpellantium, Bohemos ad restitutionem spoli, quod Gnesnensi ecclesiæ intulerat, minitans pœnam excommunicationis, adegit. Casimirum Poloniae principem, Boleslai magni primi regis nepotem, exulem, vrgente necessitate & utilitate ecclesiæ, & regni Polonici, a voto religionis in monasterio Cluniacensi emisso absoluit, ordinique diaconatus, quem susceperat, per dispensationem iusta de causâ exemit, ad sæculum redire, regni gubernaculis præesse, vxorem ducere, atque ex ea futuros regni heredes procreare, eidem permisit, ista lege & conditione perpetuis temporibus obseruanda, vt Poloni pro mnemosyno accepti beneficii beato Petro eiusve successoribus de quolibet capite nobilium vsualem nummum singulis annis soluant, casariam capitis & comam barbaro more non nutriant, instar religiosorum Latinarum nationum tonsuratum caput gestent, & in præcipuis Christi & Virginis matris eius festiuitatibus panno linteo albo in stolæ modum dependente ceruicem exornent. Factum id est ea intentione pontificis, vt his tribus insignibus ex monacho & diacono apostolica concessione & benignitate, cum aliter concretum periculum dispelli non possit, Polonus regem sibi creatum & redditum recognoscens, tam in Deum, quam in religionem Christi sit gratior atque deuotior.

Conradum coronat. Simeonem canonizat.

Cum Casimiro rege Polonorum monacho & diacono dispensat.

Cur Poloni tonsuram clericalem gestent.

Berengarii
hæresis re-
uixit?

Huius temporibus Berengarius post obitum Franco-
rum regis hæresim suam regia auctoritate oppressam ere-
xit : sed Robertinæ pietatis & regni heres & successor
Henricus rex Francorum eamdem suo tempore repullu-
lantem condemnari, profligari, & penitus obrui procu-
rauit.

Conradi im-
peratoris
obitus.

Eiusdem tempore Conradus imperator obiit, anno im-
perii sui decimotertio, filiumque regni & imperii successo-
rem electum, nomine Henricum, post se reliquit.

Schisma
nouum : e-
ius aucto-
res qui &
quales?

Benedictus papa, cum luxu & voluptatibus deditus es-
set, humanaque fragilitate in impudicitiam præceptus rueret, magno fidelium scandalo vitam ducens, a Romanis, (vt
quidam aiunt) fauore aspirante consulis potentissimi Pto-
lemæi, reiectus est, vel saltem persuasione viri sanctissimi
Bartholomæi abbatis Cryptæ Ferratæ pontificatu Roma-
næ ecclesiæ cessit : in cuius locum Siluester III. ex episcopo
Sabinensi data pecunia malisque artibus successit, nouo-
que schismate Romanam ecclesiam scidit. Sed dum vix
tres menses sedem apostolicam obtinuisset, Benedictus
Tusculanorum suorum ope & auxilio fretus, ad pontifica-
tum reuersus, inuaforem sedis sede destituit. Interea ter-
tius quidam Ioannes archipresbyter Romanus eamdem
sedem inuadens, maiorem deformitatem ecclesiæ attulit :
atque ita triceps bestia ab inferorum portis emergens san-
ctissimam Petri cathedram miserrime infestauit. Hunc
statum ecclesiæ miseratus quidam presbyter Romanus,
nomine Gratianus, singulos adiit, & a sede sanctæcedere,
(non ad emendam vllam spiritualem dignitatem, sed ad
redimendam quam vocant vexam ecclesiæ) data & colla-
ta iis pecunia persuasit : atque ita Benedictus, cui tamquam
digniori de redivis Angliæ prouisum erat, seipsum pon-
tificatu abdicauit, & ad cupiditates suas liberius deinceps
exequendas in paternam domum se recepit, cum sedem
apostolicam vndecim annos per vim & tyrannidem intru-
sus detinuisset. Cumque eius exemplo reliqui, sua sibi assi-
gnata redivisum portione contenti, idem præstitissent, ec-
clesia schismate propulsato, & tyrannide, qua opprimeba-
tur, sublata, pristina vnioni, paci & concordia restituta
fuit anno Domini millesimo quadagesimo quarto.

Gratianus
postea Gre-
gorius VI.
ecclesiā ab
hoc schi-
smate libe-
rauit.

Benedictus
quamdiu
sederit?